

Gençler meslek peşinde

Almanya'da gençlerin sorunları da, bu sorunlara karşı mücadele de artıyor. Okullarını bitirmiş bir çok genç meslek eğitimi yeri bulamıyor. Mesleğini bitiren gençler firmalar tarafından işe alınmıyor.

Alman Sendikalar Birliği (DGB)'nin aktüel bir araştırmasına göre krizin gerçek mağdurları gençler. Mayıs ayından bu yana 25 yaşın altındaki gençler arasında işsizlik, ortalama işsizliğin üç katı kadar fazla arttı. 25 yaşın üstündekilerin işsizliği yüzde 5,3 artarken, bu oran gençlerin arasında yüzde 16,1 oldu. Okullarını bitiren gençlerin meslek eğitimi görecekları bir yer bulamamaları da önemli sorunlardan biri.

Patron örgütleri ve partiler, yeterli meslek eğitimi alanı olduğunu iddia ederek bundan şikayetçi olan gençleri tembellek veya gözü yukarılarda olmakla suçluyorlar ama, bu yıl da en az 100 bin gencin açıkta kalacağına kesin gözüyle bakılıyor.

Almanya'da yaşları 20-29 arasında olan yaklaşık 1,5 milyon genç herhangi bir

meslek öğrenme olanağına sahip olmadan vasıfsız işçi olarak iş arıyor.

Göç kökenli gençler arasında bu durum daha da vahim. 25 yaşın altındaki göçmen gençlerin yüzde 40'ı diploma almadan okulu terk ediyor. Yüzde 80'i ise meslek eğitimi yapmamış durumda. Bunlar arasında Türkiye kökenli gençlerin oranı da dikkat çekici boyutlarda.

'OPERATION ÜBERNAHME'

Şans eseri meslek eğitimi yapan gençlerin ise eğitim gördükleri yerde işe alınma ihtimalleri çok düşük. Çoğu firma, meslek eğitimi döneminde normal işçinin yapması gereken işleri yaptırdığı gençleri, eğitim sona erince sokağa atıyor. Bu nedenle son yıllarda, yüksek vasıflı olmalarına rağmen işsizliğe mahkum edilen gençlerin sayısında olağanüstü bir artış oldu.

Bu sorun üzerine IG Metall Gençlik örgütü, gençlere meslek eğitimi gördükleri firmada kalıcı iş imkanı tanınması talebiyle bir kampanya başlattı: "Operation Übernahme (Üstlenilme Operasyonu)"

İki yıl sürecek kampanyaya değişik gençlik örgütlerinin yanı sıra DİDF Genç-

Gençlik mücadeleye hazır

Son hafta ve aylardaki gelişmeler, gençliğin kendisiyle ilgili gelişmelere kayıtsız kalmadığını gösterdi. Öğrenciler, "Eğitim Boykotu (Bildungsstreik)" ile güçlerini ve mücadele azimlerini gösterirken, meslek eğitimi yeri arayan veya eğitim sonrası işsizliğe terk edilen gençler de Frankfurt'ta "Operations Übernahme" eylemine katıldılar. 16 Mayıs'ta Berlin'de yapılan "Krizeye Karşı Mücadele" eylemine de kendi kortejleriyle katılan gençler, iddia edildiği gibi yaşama ve politikaya ilgisiz olmadıklarını gözler önüne serdiler.

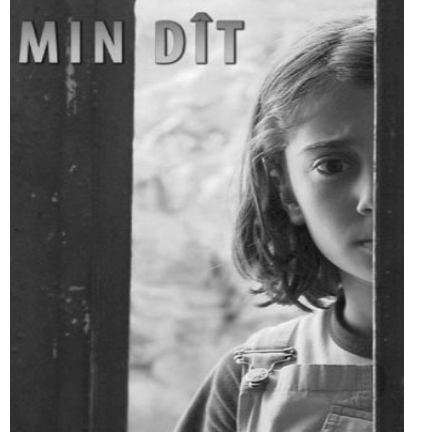
DGB tarafından Forsa'ya yaptırılan bir araştırmaya göre, gençlerin yüzde 74'ü partilerin gençliğin sorunlarıyla samimi olarak ilgilenmediğini düşünüyor. Yüzde 60'ı ise, geleceğini kendi elline almak için mücadeleye hazır olduğunu söylüyor. Almanya'daki gençlik örgütleri şimdi değişik alanlardaki gençlerin ortak mücadelesini gerçekleştirmek için çaba harcıyor.

IG Metall Gençlik Sekreteri Eric Leiderer

lik de aktif destek veriyor. Kampanya süresinde, gençlerin eğitim süresi biter bitmez işe alınması için değişik eylemler, etkinlikler ve toplantılar yapılacak. İşçi ve çırak gençler kampanya çerçevesinde, Frankfurt'ta 10 bin kişinin katıldığı bir eylem de düzenlemişlerdi. Kampanyayla ilgili sorularımızı cevaplandıran IG Metall Gençlik Sekreteri Eric Leiderer, gençlerin yaşam koşullarını iyileştirmek için mücadelenin zorunlu olduğuna dikkat çekerek, kampanya çerçevesinde bugüne kadar yaptıkları çalışmalar hakkında bilgi verdi.

■ FRANKFURT

San Sebastian'da 'MIN DÎT'e birincilik ödülü!

Yönetmen Miraz Bezar'ın filmi 'MIN DÎT' katıldığı 57. San Sebastian Uluslararası Film Festivali'nde Gençlik Jürisi tarafından birinci seçilerek "Gaztea Youth Award" ödülünü kazandı.

İspanya'nın en önemli ve Avrupa'nın önde gelen film festivallerinden biri olan 57. San Sebastian Uluslararası Film Festivali'nde dünya prömiyeri gerçekleştiren film, 27 diğer film arasından, yaşları 17 ile 21 arasında değişen 350 kişilik jüri üyesinin tamamlanan en yüksek puanı alarak birincilik ödülünü aldı.

'MIN DÎT' Almanya'da yaşayan ve bugüne kadar ödüllü kısa filmleriyle tanınan yönetmen Miraz Bezar'ın ilk uzun metrajlı filmi. Tamamı Diyarbakır'da çekilen filmdeki ana karakterlerin çoğunu yine Diyarbakır'da yaşayan, savaş şiddetine maruz kalmış çocuklar oluşturuyor.

'MIN DÎT' ayrıca bu yıl Ekim ayında gerçekleşecek Antalya Altın Portakal Film Festivali'nde yarışacak ilk Kürtçe film olma özelliğini taşıyor. Miraz Bezar'ın Evrim Alataş ile birlikte geliştirdiği hikâyeden yola çıkarak senaryosunu yazdığı ve yönettiği filmde Şenay Orak, Muhammed Al, Hakan Karsak, Berivan Ayaz, Fahriye Çelik, Alişan Önlü rol alıyor.

■ BERLİN

HABİB BEKTAŞ

KÜLTÜR

"Alman ve Türk kültürü deyince neler anlaşılmalı" diye bir soruya muhatap oldum ve "hayatım değişti" dersem, belki abartmış olurum. Ama onyılları kapsayan kültürlerarası yolculuklarda hayatlarımız değişti, değişiyor dersem, göçmenlik serüveni üzerine yeni sorular üretebiliriz belki.

Eh, insanın kendi kendine soru sorması da az şey değildir, bence. Yukarıda andığım "Alman ve Türk kültürü deyince neler anlaşılmalı" sorusuna "göç ve göçmenlik" olgusu irdelenmeden yanıt verilebilir mi? Bu soruyu olumlu yanıtlamak zor! Zor ama ilk sayıyı çıkacak olan gazetede yerimiz de sınırlı! Öyleyse... şöyle başlayalım. Zurnanın zırt dediği yerden: kültür nedir?

Bu soruyu yüz insana sorsak yüz ayrı renge bürünmüş tanımla karşılaşırız. Ne güzel!

Ortaya çıkan resmin içine şu renkleri yerleştirilebilir mi: geçmişten süzülüp gelenler, geleceğe bakış, geçmişten taşınıp getirilenlerin şimdiki zamanda harmanlanıp geleceğe taşınması, el becerileri, mutfak, sanat,

işgücünün ürettikleri... kısaca, hayat'ın tüm alanları diyebilir miyiz? Belki de şöyle demek gerekir, kimbilir: bir topluma özgü duygu, düşünce, yaşam biçimi ve birikimler; bir kimlerin algılanışı, hayatın tüm alanlarında sunuluşu ve bir anlamda yeniden üretilmesi!

Biz böyle diyoruz ama Alman yönetici kesimi, bir anlamda sistemin Egemen'i göç ve göçmenler bağlamında ne diyor yıllardan beri: Kerameti kendinden menkûl bir "hakim Alman kültürü" (leitkultur) dayatılmıştır göçmene. İyi ama "kültür" denilen geniş bir yelpazenin neresinde buluşacağız?

İnsan vardır; Alman kültürünü deri pantolon giyip jodeln çekmek (bir anlamda zilgit) sanır!

İnsan vardır; Alman kültürünü Wagner dinlemek olarak algılar!

İnsan vardır, benim yaşama biçimim ve kültürüm, tüm kültürlerin bir sentezidir, der ve şunları ekler: "Leitkultur" denirken ne kastediliyor?

Beni içine yerleştirmek istediğiniz çerçeveyi çizer misiniz!

Belki bir Alman da o çerçevenin içersine girmek istemeyecektir!

Yani bir dünya vatandaşı! Bu tavrın sonucu ne oldu diye sorarsak, göçmenlik sürecini yaşamasına

karşın, yaşadığını bilmeyen insanlar, adına "gurbet" dedikleri Almanya'da her şeyi el yordamıyla öğrenmek durumunda kaldılar. Kendi göbeklerini kendileri kestiler.

Peki, bunca yıla karşın göçmen olabildi mi Almanya'daki Türkiyeliler? Bence evet! Bunu mutlaka yüksek sesle söylemesini bekleyemeyiz göçmenlerden. Çünkü hayatın onlara biçtiği rol, artık göçmenlik rolüdür. Ve bunu da yaşadıkları süreç içersinde hayata düşürecekleri emekleri, eylemleri, kelimeleri, resimleri, heykelleri, sinema filmleri notaları... teyit edecektir, ediyor bile. Öteyandan, bence, onların biriktirdiği sermaye de önemlidir. Bunu beğenirsiniz ya da beğenmezsiniz, ama görünen odur. Nedir, biriken sermaye, birikimi oranında, bence, kendisine kentsoylu sınıf içersinde yer açamadı, sanatına evrensel ölçülerini gözönünde bulundurarak henüz sahip çıkamadı. Ama onun da ayak sesleri duyuluyor.

Toparlarsak, hangi devletten, hangi kesimden olursa olsun artık yöneticiler hayatın dayattığı bir olguyu, kesinlikle önleyemiyorlar, belki biraz erteleyebiliyorlar, hayata ve onun öznesi insan'a zaman kaybettiriyorlar, ama o olguyu ortadan kal-

dıramıyorlar. Bunu olumlu olarak değerlendiriyorum.

Bu gelişmeleri yansıtın sanatsal bazdaki örnekleri burada sıralamak istemiyorum. Meraklısı kolay ulaşır bu örnekler. Çünkü artık bu konu öylesine yaygınlaştı ki, Almanya'da lise olgunluk sınavlarının belirli dallardaki konularından birisi göçmenlik olabiliyor. Ve de birçok doktora tezinin konusu... Türkiyeli yazarların ürettikleri eserler, okullardaki okuma kitaplarına girebiliyor.

Bence, geniş anlamda sanat, dolayısıyla edebiyat, üstüne düşeni elinden geldiğince yerine getirmiştir. Tabii sanata, dolayısıyla edebiyata öyle bir misyon yükleniyorsa, yüklenecesse; bu tartışılabilir. Daha göçün ilk dönemlerinde, bazı şiirlerde şöyle dörtlükler görebiliyorduk. Yirmibeş yıl önce yazılmış şu küçük şiirin mesajını önemsiyorum.

"gün olur yaban sılan olur

anlayamazsın ninnisini dinlediğin dili"

Ve yirmiyedi yıl önce yazılmış şu şiirin söylediklerini:

memleket

türkiye'ye, baba memleketimiz diyorsun. ama orda almanca konuşmuyorlar ki bizim burdaki gibi

die heimat

die türkei, papa, sagst du, ist unsere heimat.

aber dort sprechen sie doch nicht deutsch wie bei uns hier

Unutmayalım, burada göbeğini kendisi kesmek zorunda bırakılmış Türkiye insanı, olumsuz gibi görünen göçmenliği olumluya, kazanıma çevirebilmiştir, bu da hayatın bütününe yansımıştır, daha da yansıyacaktır.

Aynı insan, burada tanıdığı birçok güzelliği kucaklayabilmiştir. Aynı insan, getirdiği birçok güzelliği buradaki insanla paylaşabilmiştir, paylaşmaktadır. Çetin Altan'ın deyimiyle enseyi kartmanın alemi yok!